

offentlige organer, der skulle tage sig af at søge at hjælpe børn osv. Og svaret har altså hver gang været, at hvis der var et eller andet, man ville gøre bedre, så prøvede man at lave nye offentlige institutioner. Så kommer SF's ordfører altså nu og konstaterer, at resultatet faktisk er blevet, at børnene, i hvert fald nogle af dem, har det dårligere end på et tidspunkt, hvor vi havde langt færre offentlige institutioner og organer.

Konklusionen kunne så let blive, at løsningsmodellen i hvert fald ikke er at lave en ny offentlig institution, men at man måske skulle prøve at lægge mere ansvar over til forældrene, for jeg hører til dem, der har den grundlæggende holdning, at de fleste mennesker, der får mere ansvar, også lever op til det. Og jeg tror faktisk, at de, der først og fremmest kan skabe et bedre forhold for børnene, er forældrene og dem, der omgås børnene til daglig – og det var altså bl.a. mange af de grupper, jeg nævnte i min indledende tale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det, der er interessant i en politisk debat, er, at man ud fra en fælles slutning jo kan drage mange forskellige konklusioner. Det er hæderligt nok, og det er jo grunden til, at der er forskellige politiske partier.

Jeg forstår på hr. Helge Adam Møllers indlæg, at vi er enige i den betragtning, at vi børnepolitisk har været vidne til en polarisering over tid, og at det i hvert fald er blevet mere synligt, at vi har nogle børn, der falder igennem. Men jeg tror, det vil være en kortslutning at sige, at det skyldes, at stadig flere børn har gået i institutioner. Det var sådan, jeg forstod hr. Helge Adam Møllers indlæg, men jeg tror, det er for let.

Jeg tror, der er nogle langt mere dybereliggende grunde til, at det er gået, som det er gået. Jeg tror i meget høj grad, at det er en konsekvens af den øvrige polarisering, vi har set i samfundet. Jeg tror, vi har at gøre med en konsekvens af et samfund, der i en 20-års-periode har accepteret, at 300.000 er sat udenfor. Eller endnu flere, måske en halv million, måske 700.000? Det er dét, vi nu får nogle reaktioner på, og det kan man ikke bebrejde daginstitutionerne. Jeg vil tværtimod hævde, at havde man ikke i den situation haft dem til at fange op, så havde vi stået i en endnu værre situation.

Jeg synes også, det har været en periode, hvor vi har været vidne til, at tiden i familien blev

stadig mindre, og hvor bl.a. De Konservative jo med finanslovforliget med regeringen har været med til at forringe de forskellige ordninger. Jeg tænker her på de orlovsordningerne, der i virkeligheden var den største forandring i nyere tid, hvor forældre sagde: Vi vil godt tilbage og have en tid sammen med vores børn, mens de er små. Og det synes jeg er meget lidt gennemtænkt af De Konservative. Jeg synes, det er meget lidt gennemtænkt – også ud fra det, som jeg har forstået er De Konservatives familiepolitiske orientering – at være med til at ødelægge de ordninger, som i virkeligheden har været de bedste ordninger, der er gennemført i 1990'erne, og det største familie- og børnepolitiske fremskridt i 1990'erne.

Så jeg vil samle op ved at sige, at jeg synes, det er forkert, og at det er at rette bager for smed at bebrejde institutionerne det, der er sket. Havde vi ikke haft institutionerne, havde vi stået i en langt værre samfundsudvikling, end vi gør i dag.

Tom Behnke (FP):

Til det sidste, hr. Villy Søvnal sagde, så synes jeg, at det er for nemt at tage rollen som den nådige samaritaner, som den, der kommer og hjælper og giver tilbudene, når nu det er gået galt, vel vidende, at det er dét hus, vi står i i øjeblikket, at det er Folketinget, der har sørget for en lovgivning, der har givet en udvikling, der gør, at forældrene og børnene i dag står i den situation.

Så er det selvfølgelig nemt at komme bagefter og være den nådige samaritaner med en masse tilbud om, hvordan man kan rette op på tingene, men man skulle i stedet for tage fat i, hvad årsagerne er til, at vi er dér, hvor vi er – frem for for at lave lappeløsninger.

Det er meget vigtigt, at vi tilgodeser børnene. Det er meget vigtigt, at vi sikrer børnenes retsstilling. Det er vigtigt, at vi er opmærksomme på børnene. Og det er positivt, at vi meget ofte har en debat her i Folketinget om forskellige forslag, hvor børn og børnefamilier er inddraget. Jeg synes, det er vigtigt, at vi til stadighed holder den diskussion kørende og til stadighed ser på, hvordan vi kan forbedre forholdene.

Derfor er det også positivt, at Enhedslisten har fremsat et forslag, der giver os anledning til at få den debat. Men hvis vi så kommer til indholdet af Enhedslistens forslag, så stopper den positive holdning.